

NAS GLAS

**Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev**

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrletna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravištvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Naše glasilo in drugo časopisje.

Hud, trd boj bije uradništvo za svoj obstanek. Pri tem nas naše časopisje le deloma podpira. Zlasti želimo — mi nimamo dnevnika — da bi naši časopisi in zlasti dnevniki prinesli tu in tam tudi naše članke ali vsaj izvlečke iz njih, da se tako i širši krogi seznanijo z našimi težnjami. Četudi zapiše naše glasilo večkrat ostro besedo, imamo vedno dober namen, kajti nam je prvo država in narod. Sicer je pa naše šibanje obstoječih razmer, ki so v marsičem naravnost gorostasne, še premilo. To nam mora vsak objekt. Človek priznati, da je pri nas toliko grehov in napak, da je kar preveč. Zavestnemu in zvestemu državljanu se počenjanje naših odgovornih mož že kar gabi. Koliko je bilo v zadnjih mesecih letanja in skakanja politikov med Beogradom in Bledom, vse za oblast in moč! Želimo, da časopisi priobčijo n. pr. naš članek: »Gospodarska kriza in uradniško vprašanje.«

20% odtegljaj od poslaniških dnevnic in dvojno gospodinjstvo.

Ali niste plakali od ginjenosti, ko ste čitali debato voditeljev parlamentarnih skupin o znižanju poslaniških dnevnic za poplavljenice? Jaz sem bil dobil spričo te velikodušnosti in tega razumevanja naših obstoječih strank za obči blagor živčen napad in zdaj, ko sem si opomogel od tega duševnega napora, da sem doumel vso globino teh človekoljubnih src, sem razmislil to-le:

Vsak poslanec bo dobil (če bo še parlamentarni odbor pristal na to!) dnevno 60 Din manj, t. j. mesečno povprečno 1800 Din, ostane mu še 7200 Din na mesec. Dejansko je v Beogradu kvečjemu polovico leta, torej ima za svoje delo, dviganje rok in kimanje v skupščini vsaj 400 Din na dan, prosto vožnjo in če obišče tuj parlament, hrano zastoj. Drugi, ki delajo, veste, to so ministri, imajo poleg tega plače in poleg tega še razne dnevnicke v raznih komisijah, sejah itd. Drugače pa vodi vsak poslanec še svoje domače posle: odvetniško pisarno, sedi v raznih gospodarskih organizacijah in dobiva za to če drugega ne, cigare zastoj, ali vodi kmetijski obrat, piše knjige — tak je redek! — skratka nad dve tretjini poslancev je, ki ima dijete samo za cigare in črno kavo, z eno besedo za luksuz. Pa vpije nad uradniškim luksuzom!

Rekli boste: narodni poslanci in javni uslužbenec — to je vendar razlika! Seveda je razlika, in sicer ta, da ima poslanec več privilegijev, ki so potrebni za njegovo službo. Povdarjamo: službo! Imuniteta in prosta

vožnja sta njemu potrebna, saj tudi železniški nameščenec v službi ne plača vožnje in ostali državni nameščenci jo dobe povrnjeno. Toda ti privilegiji ne dajejo poslancu pravice, da bi se smatral za nekaj drugega nego je, t. j. državni uslužbenec, kajti narod je država in v njeni službi stoji. V redu pa ni, da ima poslanec večje prejemke nego najvišji državni uradnik! Kakor je upravni uradnik eksekutiva, sodnik in varuh pravice, tako je poslanec po svojem bistvu uslužbenec države pri zakonodaji. Za vse druge pomoške državne funkcije je treba kvalifikacije, za poslanca nadomeščajo kvalifikacijo glasovni volilcev in zaupanje stranke. Rekli boste: Kaj pa narodni boritelj? Meni bodite o narodnih boriteljih tiho, kajti res narodnih boriteljev, ki so za svoj narod kaj tvegali, je malo! Vzemite samo parlamentarce med vojno! Na varnem sedeti in presojati položaj, to ni šala, lažje kaj ne, je bilo na fronti! Ne verujete? Prosim, pogledajte samo, kako ravna ti narodni boritelji, da ne rečem z državnim uslužbenstvom, z invalidi in vojnimi sirotami, pa boste imeli dokaz na dlani!

Mislite si: zdajle nam pa ostane dolžan odgovor! Kaj pa dvojno gospodinjstvo? Poslanec mora imeti dvojno gospodinjstvo! Res, bi moral imeti, toda vsaj pol leta ga nima, torej vsaj pol leta ima po krvnici višje prejemke. Vse, kar ima nad 5000 Din mesečno, je po krvnici! Torej od zdaj naprej vsaj 10.000 Din letno. 300 poslancev pa 10 tisoč dinarjev je 3.000.000 Din. Številke govorijo!

Toda vprašanje dvojnega gospodinjstva pa le nismo rešili. Če misliš uradniškega, je res, kajti uradnik ne prejema prispevka za dvojno gospodinjstvo, če je prestavljen! Oba, poslanec in javni nameščenec sta pa vendar enako služabnika države. Meni se zdi, da bi bilo to vprašanje kmalu rešeno, če bi poslancem odtegnili one tri milijone za uradniško dvojno gospodinjstvo. Saj bi si jih ne pustili vzeti, toda morda bi drugače mislili na to uradniško mizerijo, ki mora z mesečnimi 2000 Din rediti sebe in pa še v drugem kraju, bogve kje daleč svojo številno družino.

Človeka sicer obhajajo drzne misli, da bi predlagal, naj reducirajo število poslancev! Pravim, samo misli! Predlagam ne, kajti potem bi utegnili narodna skupščina hitreje delati! Toda nekaj sem med zgoraj omenjeno debato vendarle nekaj izrednega pričakoval in sem bil presenečen ob debati nad konsekvenco naših narodnih boriteljev, ko gre za njih žepe. Kajne, proti znižanju biti, to bi ne bilo popularno, toda zelo poceni bi bilo in njim v prid, če bi bil eden vsaj iz opozicije vstal in dejal: »Gospodje, 20 %, to je v teh gospodarsko kritičnih dneh vendar premalo; mi se moramo omejiti, morda bo to v korist našemu zdravju in delavnosti!

in bo v korist poplavljenecem; predlagam 25-odstotni odtegljaj. Dejansko to sicer nič ni, 15 Din več na dan, ampak dober glas nam bo ohranilo, če smo narodni boritelji. Moramo pač nositi z narodom tudi njegovo gorje in ne vpiti nad uradniškim luksuzom. In g. predsednik vlade nam bo morda celo dejal, da smo kulturni ljudje!« Neka razlika pa je vendar med poslanci in državnimi nameščenci. Vam že odtegujejo, poslancem pa šele bodo, ko se to sklene. Kaj mislite, na kaj sem radoveden v svoji naivnosti? Na to, ali bodo poslancem odtegnili tudi za nazaj. Zneslo bi namreč vsak mesec 1800 Din krat 300 je 540.000 Din. Koliko do onega dne, ko se bo začelo res odtegovati poslancem, bomo izračunali pozneje, saj bo dovolj časa!

Niti eden ni črnil o tem besedice in zato jih bomo pri prihodnjih volitvah spet volili in se zanje topli in grizli. V vsaki vasi je vaški tepček, ki hruške krade za druge!

Kašičan:

Gospodarska kriza in uradniško vprašanje.

Danes je vse v krizi: poštenje, morala, gospodarstvo. I ena i druga reže globoko v življenje vseh stanov in jim otežuje obstanek. Govorimo o krizi gospodarstva. Vojne in povojne zmede in zablode so prevrgle ves prišnji gospodarski red in ustvarile nove pogoje in podlage za narodno gospodarstvo, prav posebej pa v novo nastalih državah. Predvsem te se bore z gospodarskimi težkočami, ki so deloma umevne. Veliko teh pa je umetnih, narejenih in temelj na izrabljanju gospodarsko slabijih po gospodarsko močnejših. Vse to ima seveda svoj refleks tudi v državnem gospodarstvu.

Državne finance so tedaj in morejo biti v redu samo tam, kjer se dohodki in izdatki, odgovarjajo obstoječim razmeram; točno preliminarajo in polagajo vestni letni obračuni; samo tam, kjer vlada poštenje in štednja; in samo tam, kjer se dela, dela vztrajno in neumorno, a ne zgolj politizira.

Kako je v tem oziru pri nas, to je znano vsakomur. Nikjer ni toliko nereda, kot pri nas — računi niso položeni niti za eno leto — nikjer toliko politiziranja in menda tudi nikjer toliko korupcije, kot pri nas. Državni proračun je zrastel letos skoraj za 3 milijarde dinarjev, a denarja ni niti za tekoče potrebe. Kam gre denar? V splošnem gospodarskem kaosu in industr. krizi toži vseppek o draginji, bedi, o visokih davkih. Centralna vlada se je zavedla, da treba nekaj ukreniti, da treba splošno, zlasti pa državno gospodarstvo sanirati. Tako so nastali predlogi ministra Krajača, o katerih se toliko piše. Ne moremo reči, da so vsi slabi, v kolikor naj pa služijo saniranju državnih financ itak mali prejemki državnih name-

ščencev in njihovo nadaljnje reduciranje, so naravnost smešni in frivolni. Torej uradniška para naj sanira! V ta namen se jim nameravajo ponovno znižati draginjske doklade, zvišati službena doba na 35 in 40 let in dati pravica do pokojnine šele po 25 letih.

Kaj takega ni in ne bo storila nobena druga država na svetu, zavedajoč se, da bi s takim postopanjem ponižala državne nameščence na nivo navadnih beračev, neznačajnežev in moralnih propalic ter ubila upravo, avtoriteto, zakon in — sebe. **Pomnite zaslepljenci, da pred raztrgancem in sestrancem ne bo imel nihče »rešpeкта«, s tem pa tudi — državnih uradnikov je vendar predstavitelj oblasti in izvrševatelj zakona — ne pred državno oblastjo in zakonom samim.** Ali se Vam tako mudi, prenesti južno mlakušo in korupcijo še na sedaj zdravi sever!? Sicer se pa menda razumemo. Tudi uradnik na severu mora postati absoluten eksponent vsakokratnega vladnega režima, veren priganjač in slepo poslušno orodje strank. Uradnik na jugu ne bo s takimi novotarijami po večini nič udarjen, saj njemu je državna plača postranski dohodek. Njemu ne sejo sejnine in dnevnice, potekajoče iz državne blagajne, zlasti pa zarada toliko, da pride mesečno na 10—16.000 Din. Krajačeva grožnja z odpustom iz državne službe radi razkošnega življenja se more nanašati pač samo na južne tovariše, kajti s 1000—2000 največ 5000 Din mesečnih dohodkov pač ne moremo razkošno živeti na severu. Sicer pa ima 3500 ali več dohodkov pri nas le malo kdo.

Zdravilo za sanacijo naših državnih financ in sploh notranjih neprilik je — odprava korupcije. Kje pa tiči ta kača? O le poslušajte! Korupcija je, da:

1) imamo še vedno 18 ministrstev (namesto 8—10) z ministrskimi podtajniki — ti so tudi ministri po plači in potratni državne denarja. — 2) Da ministri še vedno potujejo, namesto da bi delali in dobivajo stotisoče na potnih in dnevnih. V Prago na sokolski izlet smo poslali mi bogataši kar 4 ministre zastopat vlado. 3) Da pri državnih dobavah preplačujemo najmanj z 20—30 odstotki zato, da dobijo gotove osebe provizije, ki gredo v milijone, pa tudi v mali meri vsled naših okorelih predpisov o ofertnem postopanju. 4) Da so se do sedaj še vse redukcije izvršile tako, da so šli uradniki pri enih vratih ven, pri drugih pa noter — seveda drugi. 5) Da stavljajo nekateri ministri v proračun stotilijonske dispozicijske fonde, s katerimi se gospodari seveda poljubno, vsekakako pa tako, da imajo manjše drž. od naše boljše propagandno službo kakor mi. 6) Da obstojajo stalne komisije za prevzem blaga v inozemstvu, četudi bi blago lahko dobavljali doma, naravno z mastnimi dnevnici in da obstoja razvada plačevanja dnevnice tudi za razne v ministrstvih ad hoc sestavljene odbore, kojih delo spada k rednim poslom dotičnih uradnikov. 7) Da vlada na državnih posestvih in tovarnah tak nered, da kažejo iste velikanski deficit, ki ga mora država kriti iz splošnih dohodkov (Belje). Sicer pa primankljaj ni nič čudnega, če so dobivali upravni svetniki, notabene državni uradniki, neke cukrarnice 300—400.000 Din letnih tantijem.

Merodajni gospodje! Odpravite najprej to in drugo korupcijo, predno dela te i uradnika v sev. delih države za bakšistista in s tem za korupcijonista. Videli boste, da bo priteklo oz. ostalo v državnih blagajnah veliko več denarja kakor če krčite zaslužek uradnikom in jim jemljete z nenavadnimi predpisi fizično in moralno moč. Pri tem se ne smete strašiti tega, da bo treba pri pobijanju korupcije tudi visoke osebe zapreti in kaznovati. Toda ravno radi tega smo od pobijanja korupcije, poštene in štedljive uprave še daleč, daleč...

Osrednja Zveza med svojim članstvom.

Osrednja Zveza je priredila dne 10. oktobra 1926 za svoje članstvo, oziroma za državne nameščence sploh, drugi informativni sestanek in sicer v Mariboru. Zelo lepa udeležba tega sestanka kakor tudi prvega v Celju spričuje, da se članstvo zaveda teženj, ki se zanje bojuje Osrednja Zveza.

Pod vodstvom predsednika g. M. Lillega je došlo iz Ljubljane 6 odposlancev, po večini članov glavnega odbora Osrednje Zveze. Sestanek se je vršil v Gambrinovi dvorani.

Predsednik mariborske krajeve organizacije, inšpektor g. Dr. Pečovnik je otvoril zborovanje ob 10. uri, pozdravil došle zastopnike državnih uslužbencev iz Ljubljane in mnogobrojne zborovalce, katerim se je obenem zahvalil za številno udeležbo. Obrazložil je važnost informativnih sestankov in nato oddal referat predsedniku Osrednje Zveze.

G. Lilleg se je najprej zahvalil za lepi sprejem, izrekel pozdrave od Osrednje Zveze in je nato podal v nad eno uro trajajočem govoru izčrpno situacijsko poročilo, ki ga v naslednjem v izvlečku priobčujemo.

— Ne prihajamo med vas s polnimi rokami, pač pa s praznimi. Ne moremo naštetih uspehov zadnjih let; kajti po zadnjem večjem uspehu, ki smo ga dosegli na podlagi triurnega štrajka dne 15. decembra 1919, so naše organizacije žal le nazadovale. Članstvo je nasledilo raznim demagogom in političnim strankam in sedaj odpadajo omahljivci vedno bolj in bolj od svojih stanovskih organizacij. Vlada je bila našega razdvojenja vesela in nam je, v svesti si naše nemoči, postopoma krajšala od točke do točke z zakonom deloma pridobljene ugodnosti. Komaj je čakala, da se ji je nudila prilika za redukcijo uradniških plač. In res, letošnje poplave je porabila kot pretevo za znižanje prejemkov drž. uslužbenstva. Poštenejše bi bilo, če bi povedala, da se je redukcija plač izvršila radi vedno praznih državnih blagajn, kakor pa oznanjevati, da gre za olajšanje bede poplavljenec. Akcija vlade, da je zvalila žrtve za vremenske katastrofe na nedolžne svoje uslužbence, je očiten znak njene popolne nenaklonjenosti napram nam.

Ministrski predsednik Uzunovič je dejal, da bo preneslo drž. uslužbenstvo znižanje drag. doklad gotovo brez ugovora, ker so državotvorni element in da pričakuje, da zlasti slov. drž. nameščenci ne bodo protestirali proti znižanju.

Osrednja Zveza je sklenila, da opozori v svrhu protesta tudi javnost na nesocialni čin vlade, in sicer na ta način, da pozove članstvo na izstop iz vseh nar. in kult. društev. Ker se je Osrednja Zveza zavedala svoje prešibke moči, je povabila na tozadeven razgovor še one org. državne nameščence, ki niso včlanjeni v Osrednji Zvezi. Žal ni prišlo do zaželenih uspehov, to pa vsled tega, ker so nekaterim interesi političnih strank višji kot stanovski. Predlog Osrednje Zveze za izstop iz društev je radi tega ostal in suspenso.

S 1. novembrom se nam obeta zopet nov udarec. Sicer trdijo, da bo stanovanjski zakon podaljšan, a je verjetno, da bo parlament na pritisk organizacije hišnih posestnikov sedanji osnutek, ki je za nas nesprejemljiv, če se ne poviša stanarina, — še poslabšal v škodo drž. uslužbenstva. Bojimo se, da bo vlada zahteve v celi državi enotno organiziranih hišnih posestnikov vendarle upoštevala. Osrednja Zveza je podvzela v zadevi podaljšanja sedanjega stanov. zakona potrebne korake pri Glavnem Savezu, a žal

ni prejela nobenih oficijelnih poročil in to vzlic privatnim pospešicam in brzozavnim pogonom. Glavni Savez je popolnoma odpovedal. Obrnila se je Osrednja Zveza tudi na vse druge merodajne faktorje. Pozabiti pa ne smemo pri tem, da nam pol. stranke obetajo največjo naklonjenost le pred volitvami, pozneje pa ostane vse le pri obljubah.

Dalje se poteguje Osrednja Zveza za čimprejšnje izplačilo zloglasnih dolžnih razlik. Francija je pred kratkim povišala prejemke svojemu uslužbenstvu skoro za 100 odstotkov, a naša mogočna država zavlačuje izplačilo z zakonom priznanih nam plač. Bojim se, da ima vlada namen, zavleči zadevo do 1. septembra 1928, nakar zapadejo neizplačane razlike državi.

Nadaljnja poglavitna zahteva, katero forsira Osrednja Zveza, je prevedba kronskih penzij na dinarske. Vlada je prepovedala računanje v kronah, sama pa izplačuje v kronah. Zahteva po odpravi kronskih penzij je poglavitni postulat vseh organizacij državnih upokojencev. Energična borba za doseg tega se bo pri Osrednji Zvezi nadaljevala.

Daljnja nevarnost nam preti v tem, da namerava vlada znižati družinske doklade. Uvesti hoče 40letno službovanje za polno penzijo; nadalje naj bi nihče ne imel pravice do penzije pred 25 letnim službovanjem. In za nameček nam hoče končno znižati osebne draginjske doklade za 40 do 50 odstotkov.

Socialni položaj drž. uslužbenstva v naši državi je najžalostnejši izmed vseh v državah Evrope. Vsak berač stoji gmotno boljše, če je le količkaj podjeten, kot pa drž. nameščenec naše po naravi bogate države.

Pretijo nam zopet z redukcijo 50.000 oseb. Da se bo vršila po smernikah politične strasti kot do sedaj, je skoraj gotovo. — Kaj naj ukrenemo? Odločno moramo zahtevati, da se redukcija, če je že potrebna, izvrši le s sodelovanjem strokovnih organizacij. Prvi naj se reducirajo nekvalificirani.

Kakor vidite, čaka Osrednjo Zvezo še ogromno dela. Žalibog moramo priznati, da delo, ki smo ga vršili do sedaj, ni imelo uspehov.

Neštete spomenice romajo pri merodajnih faktorjih kratko in malo v koš in to le radi tega, ker se ti činitelji zavedajo naših nemočnih organizacij. Zato moramo izpregledati in najprvo okrepiti naše stanovske organizacije. Le z močno organizacijo si bomo priborili svoje pravice. V skupnem delu vseh državnih nameščencev od najvišjega do najnižjega bomo želji uspehe. Kaj se doseže z močnimi organizacijami, vidimo dnevno v naši okolici. Proučujte na pr. organizacijo hišnih posestnikov, organizacije lovskih, planinskih itd. društev!

Nasprotniki naših zahtev nam večkrat očitajo, da vendar ne smemo biti grobokopi naše lepe in močne države. Mi pa pravimo: Grobokopi nočemo biti; grobokopi so oni, ki nas hočejo balkanizirati in uvesti tudi pri nas korupcijo. Da uspemo, je nujno potrebno, da se zasvita med državnimi nameščenci. Strnimo se v eno falango! Le na ta način bomo preprečili vse vladne nakane. Nikdar več se ne bi smelo dogoditi, da bi katerakoli vlada šla preko naših zahtev na dnevni red. —

Kot drugi je nastopil zastopnik organizacije pol. koncept. uradnikov in je izvajal:

— Velecenjeni tovariši! Iz govora gospoda predsednika Osrednje Zveze ste že posneli, da prihajamo med vas na videz praznih rok. V resnici je nesporno, da se položaj državnega uradništva izza polovičnega uspeha službene pragmatike stalno slabša.

Nujno je torej potrebno, da si izprašamo vest in se ozremo po vzrokih naših neuspehov. Ne govorim za one, ki mislijo, da bi Osrednja Zveza z energično gesto, s pomnoženim delom, vsakdanjimi protesti in s pisa-

renjem lahko zabranila vse udarce, ki so zadelo uradništvo; ne govorim za one, ki so že obupali in sklenili račune nad uradniško solidarnostjo.

Usojal pa bi si razložiti nekaj misli vsem onim, ki vpoštevajo težkoče našega položaja v povojni agrarni državi in ki upajo, da bi se dala olajšati situacija z dobro, enotno in smotreno organizacijo.

Preobrat je našel Osrednjo Zvezo državnih nameščencev razmeroma močno. Na dlan je bilo, da bodo povojne prilike pod težo mentalitete, ki je pogrešno smatrala za prvo potrebo, da se narod osvobodi skrbstva in nadzorstva uradniškega aparata, neugodno uplivala na gmotni in moralni položaj državnega uradništva. Že ob prevratu je nujno kazalo, da strnemo svoje vrste, da organiziramo celokupno uradništvo v močno, enotno falango, posebno v prečasnih pokrajinah, a v prvi vrsti v Sloveniji.

To nujnost smo prezrli zavezanih oči; delali smo čisto nasprotno. Velik del državnega uradništva je smatral organizacijo za zarjavelo in zastarelo orožje proti mačehi Avstriji, drugi del uradništva se je pa desintereziral na celokupni naši usodi ter rinil po separatnih, vsedravnih strokovnih združenjih za sebičnimi cilji; marsikdo je tudi mislil, da zadostuje, ako potom kake politične stranke uresniči svoje osebne ambicije.

Za enotno organizacijo je ostalo le nekaj idealistov, ki so slutili, da vodijo ločena pota le do trenutnih uspehov, ki jih pa navadno pobere prvi neugoden veter. Le enotna organizacija zamore roditi trajne sadove. Izkušnja je to slutnjo potrdila in dala zadoščenje idealistom, ki se niso dali zavesti na stranska pota.

Samo premalo je bilo teh idealistov!

Že ob uzakonitvi naše službene pragmatike se je pokazalo, da nedostaja enotne moči, ki edina bi zamogla ubraniti, da se uveljavi polovičen načrt.

In od tega časa nas vede rakova pot v vedno slabši položaj.

Naivno bi bilo pričakovati od enotne organizacije, da dela čudeže. Teh ne zmorejo niti enotne organizacije v drugih državah. Svesti si moramo biti, da je vsaka vlada, naj je sestavljena iz teh ali onih strank, napram uradniškim zahtevam v težavnem položaju, ker so sredstva omejena in je mentaliteta skupščine za nas neugodna. Nikakor tudi ne smemo prezreti, da je glavna ovira enotni ureditvi uradniškega vprašanja baš eklatantna razlika v gospodarskih in socialnih razmerah posameznih delov naše države.

To so naravne in elementarne ovire, ki jih bodo odpravile šele poznejše generacije. Do tega časa pa moramo imeti orodje, s katerim naj bi se položaj omilil. To orodje pa ne more biti drugo kot — enotna organizacija. Te danes nimamo in treba jo je ustvariti.

Dokler lahko zastavi vsak minister odposlancem Glavnega Saveza ali pokrajinske Zveze vprašanje: »Koliko vas pa je?« in če morajo zastopniki priznati, da nimajo organiziranih niti 25 odstotkov državnega uradništva, toliko časa, gospoda moja, ne bodo zalegli papirnati protesti prav nič, in če jih pošiljamo tudi dnevno dvakrat priporočeno in ekspresno.

Mislim, da se Osrednji Zvezi ne more očitati, da je zamudila kako važnejšo priliko za proteste in deputacije; mislim, da se zlasti predsedništvu ne more dokazati, da se ni do skrajnih mej poslužilo svojih dobrih zvez v Beogradu ali da ni neprestano bodrilo, predlagalo, nasvetovalo in urgiralo. Vendar se mi zdi važno, da Vam sporočim, da Osrednja Zveza tudi intenzivno deluje na

ustvaritvi enotne uradniške fronte. Zato sem uvodoma omenil, da prihajamo le na videz praznih rok, ker vendar lahko navedemo dela, od katerih si mnogo obetamo.

Privedli smo v okrilje Osrednje Zveze zopet nekaj važnih strokovnih društev; naklonjenost ostalih si upamo pridobiti v doglednem času in dali smo inicijativo za moderen statut za Glavni Savez in pravkar delujemo na osnutku vzornega statuta za vse pokrajinske Zveze.

Načela te nove organizacije so Vam iz časopisov že znana. Temelj naše bodoče stavbe so strokovna društva, ki se vsa združujejo v pokrajinske Zveze, te pa v Glavnem Savezu. Geslo je: **Noben državni uradnik izven strokovnega društva in nobeno strokovno društvo izven pokrajinske Zveze.**

V tej stavbi se bodo obravnavala in uveljavljala vsa skupna uradniška stremjenja, razen tega pa tudi želje posameznih strok, v kolikor ne zadenejo ob upravičen odpor drugih kategorij. Kako malo nevarnosti je, da bi se v taki skupni organizaciji resno križali interesi posameznih strok, Vam hočem pokazati na konkretnem primeru:

Udeležil sem se februarja t. l. kot zastopnik strokovnih društev z akademično izobrazbo, ki jih zastopam tudi v Osrednji Zvezi, izrednega splošnega kongresa Glavnega Saveza v Beogradu. Na svojo zadovoljnost sem konstatiral, da zahteva akademik, naj se jim z ozirom na izgubo časa in kapitala v času študija na univerzi skrajša službeni rok, ni zadela ob najmanjši odpor, ampak na splošno odobravanje.

Naravno je, da se v skupni organizaciji ne bo zamogla uveljaviti prav vsaka specialna strokovna zahteva. Zato pa predvidevajo novi statuti Glavnega Saveza in pokrajinskih Zvez, da obstajajo lahko poleg te enotne organizacije tudi posebna pokrajinska in vsedravsna združenja posameznih strok, ki naj uveljavljajo svoje posebne težnje zase. V okviru, oziroma poleg nove enotne stavbe bo tudi še mesto za lokalne organizacije, kakršna je Vaša mariborska. Glavno je in že skrajni čas, da se neha razcepljenost uradniških organizacij v zasledovanju skupnih ciljev.

Vse izmed Vas, ki se strinjate s to namerom, naprošam, da podpirate Osrednjo Zvezo in da ji olajšate delo. V tem znamenju pozdravljam Maribor in mariborsko oblast!

Nato je povzel besedo veteran upokojencev g. Svetek, ki je podal točno sliko o organizaciji upokojencev. Navajal je, da obstoja v Sloveniji 8 raznih društev upokojencev, ki vsako deluje samo zase. Obrazložil je to taktično pogreško in apeliral, da se vsa društva upokojencev Slovenije združijo v O. Z., ki je že dala pobudo za združitev. Tozadevni sestanek se je sklical na dan 11. 7. 1926. Odzvala pa so se povabila le 4 društva. Obžaloval je izjavo celjske organizacije, da se ne združi v O. Z. Nadalje je poudarjal, da bodo upokojenci le v skupni organizaciji z aktivnimi dosegli zaželjene uspehe.

Zatem se je razvila debata, v katero je kot prvi posegel ravnatelj vinarske šole v Mariboru, g. Žrnava in ki je v jedrnatih besedah obrazložil potrebo, da se morajo v državnih službah nameščati le dobro kvalificirane osebe. Poudarjal je skrb za naš naraščaj, katerega je takoj vpeljati v strokovne organizacije. Dolžnost organizacij pa bo, da se pri event. redukcijah reducirajo neorganiziranci.

G. Meglič je mnenja, da dela največje ovire pri organizatoričnem delu Beograd. Prva skrb je sedaj, da se novi statuti, ki stremijo za združitvijo vseh uradniških kategorij v eno falango, čim prej sprejmejo.

G. Lilleg pojasni, da je Osrednja Zveza stopila v stik tudi z organizacijami v Dalmaciji in da bodo v primeru, da Savez ne skliče glavne skupščine do 1. novembra 1926., to storile organizacije same in to preko Saveza. Na tej skupščini se bodo sprejeli novi statuti in se bo razčistila tudi zadeva s Savezom.

Predsednik mariborskih upokojencev g. Karis je orisal nato v daljšem govoru borbo organizacije za izboljšanje gmotnih razmer upokojencev. Zlasti lepo je dokazoval, kaj vse dosežejo enotne organizacije. Priporočal je ponovni poizkus pri celjski organizaciji upokojencev, da se včlani v Osrednji Zvezi.

G. Mohorko, predsednik jugoslovenskih železničarjev v Mariboru poudarja, da se je do sedaj polagalo premalo važnosti na skupne nastope organizacij in opozarja na reaktiviranje delavnih akcijskih odborov.

G. Lilleg pozdravlja izjave g. Mohorka za skupni nastop z železničarji, kajti le v enotni fronti je spas državnega uradništva. Naš princip je: Vsak državni nameščenec v strokovno organizacijo, strokovne organizacije v pokrajinske organizacije in pokrajinske organizacije v Glavni Savez.

Supna moč nam bo rodila obilo sadu, zato na agitacijo od moža do moža.

Po končanih besedah je predsednik g. Pečovnik izrekel vnovič zahvalo vsem udeležencem, zlasti pa gg. gostom, posebej še g. Lillegu, nakar je zaključil lepo uspeš sestanek.

Razširjajte

„Naš Glas“!

Hektografični, kopirni, računski in pavošćeni zvitki 2

za registrirne blagajne in računske stroje, barve, matrice in specijali pa ir za razmnoževanje, barvni trakovi PICO in BRACO ter ogljeni papir.

LUD. BARAGA,
LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6. I.

TOVARNA ČEVLEJ PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode na'novije forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Neprekosljivi so le

EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.
 Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana
 (palača Ljub. kreditne banke.)

Vestnik.

Naš list je glasilo Osrednje Zveze državnih nameščencev in upokojencev, torej list za vse v O. Z. včlanjene organizacije in njihove člane. Vsak član strokovno-stanovskih organizacij bi moral biti naročnik našega lista. »Naš Glas« budno zasleduje gibanje vseh strokovnih in stanovskih

organizacij in beleži sproti vsak pokret, ki je za nimiv raz širši, občni vidik. Zato objavlja naš list po možnosti vse aktualne članke slovenskih, hrvatskih in srbskih listov, v prvi vrsti onih strokovnih listov, ki jih imajo uradniške organizacije. Povdarjamo, da jih citiramo namenoma v izvirniku. Kajti ne glede na to, da so med naročniki tudi bratje Hrvati in Srbi, prisojamo tudi našim p. n. naročnikom toliko občnega znanja, da resno dvomimo o težkočah, ki jih čuti morda ta ali oni ob črkovanju v latinici pisanih srbohrvatskih sestavkov. Kdor pa se po osmih polnih le-

tih ujedinenja še vedno ni vživel v nove razmere, ta naj vzame v roke pratiko in naj sede z njo za peč. — Vrnili nam je nekdo št. 28. »N. Gl.« ter nam očital, da smo lizuni (— da ne bi bili v dvomu, kaj to pomeni, izvolil je podkrepiti besedo tudi z nemškim, klasičnim izrazom —), ker smo po zaslugi ocenili dostavek fin. delegata, g. dr. Šavnika pri znani okrožnici, kako naj se vedejo drž. nameščenci v službi in izven nje. Hvala za poklon in poduk! Saj vsem ljudem še ljubi Bog ne bi zamogel vstreči. Tega finega, seveda anonimnega opazkarja moramo samo obžalovati,

ker mu prav zares ne moremo pomagati. Če ima ta človek koga tako zelo v želodcu, da mu kar ne more privoščiti časti, ki mu po vsej pravici gre, potem naj revež pošlje zavetja na kliniki, da mu izperejo želodec. — Ni se zgodilo prvič, da je ta ali oni zaplotnik vrgel kamen na naš. Zato naj p. n. čitatelji oprostite, če smo primorani, da vržemo kamen nazaj.

RAZPRODAJA finih moških in damskih čevljev! 20% popusta že pri znižanih cenah! Pridite in si oglejte pri Nabavljalni zadrugi drž. nam. na Vodnikovem trgu! Svoji k svojim!

Prilporeča se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva
in tapetništvo.

Najboljši
šivni stroji in
kolesa edino le

Josipa Petelinca
znamka
Gritzner in Feniks
za rodbino, obrt
in industrijo

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Veletna garancija
Delavnica za popravila.
Na veliko Telefon 913 Na malo

Pisalni stroj „IDEAL“ modela C
najmodernejša konstrukcija.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

Razširjajte

„Naš Glas“!

Fran Iglič

krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. —
Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust
ali na obroke.

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana

Delikatese

špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Zahtevajte in kupujte edino le naše domače

Ciril in Metodove vžigalice

dobijo se povsod. Glavna zaloga pri tvrdki

IVAN PERDAN nasled. v Ljubljani

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata razn. vrstno jesensko in zimsko blago. — Vedno v zalogi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste.
Na obroke proti garanciji uradov.

F. Szantner, Ljubljana

Šelenburgova ul. 1.

Špecialist za ortopedična in anatomska obuvanja in trgovca s čevlji.

Kupujte

pri onih tvrdkah
ki inserirajo v
„Našem Glasu“.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

prilporeča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic
opravila se izvršujejo točno in solidno

Modno blago, perilo in potrebnosti za šivilje in krojače prilporeča tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

Cenejše kot pri
razprodajah

se dobi vsakovrstno manufakturno blago pri

J. TRPIN, Mar bor
Glavni trg štev. 17.

A. & E. Skaberne

Ljubljana.

Manufakturna in modna
veletrgovina.

Solidno blago. Ni ke cene

Najnižje
cene!

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

prilporeča svojim članom nakup najfinejše bačke moke, sladkorja, kave o ja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, južnega sadja in sploh vsega špecerijskega in kolonialnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira dežnikov in predpražnikov. Izdeluje najfinejše in najtrpežnejše čevlje vseh vrst po meri in naročilu —
Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!

Državni uslužbenci, kupujte v
svoji zadrugi!

ZADRUŽNA BANKA V LJUBLJANI

Aleksandrova cesta

Aleksandrova cesta

se prilporeča za vse finančne transakcije v tu in inozemstvu. — Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekočem računu. — Oddaja srečke državne razredne loterije.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokoencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.